

[Indenrigsministeren.]

trykket „Misforhold“. Og netop fordi disse Aagerbestemmelser er permanente, kan jeg ikke tro, at det ærede Medlem vil holde meget stærkt paa, at der skal gøres Forsøg paa en aabenbar Udvanding af de gældende Bestemmelser paa dette Omraade, som i Sandhed ikke har vist sig at være for rigoristiske. Hvis det ærede Medlem vil gennemlæse de Udtalelser, der tidligere i Folketinget og Landstinget, særlig i Folketinget, er fremsat af Ordførerne baade for det konservative Folkeparti og Venstre, vil han se, at netop med Hensyn til Aagerbestemmelserne er det hele Tiden fra de to Partiers Side blevet hævdet, at det er et Omraade, som man udmærket kan forhandle om yderligere at udvikle, og i Sandhed ikke noget, man fra de to Partiers Side har ment yderligere skulde indskrænkes.

Bortset fra disse, det forekommer mig noget misforstaaende, Bemærkninger af Venstres ærede Ordfører har jeg i øvrigt ikke Grund til at komme ind paa de Enkeltheder, det ærede Medlem dvælede ved. Derimod kan jeg ikke lade være med at udtrykke en vis Forundring over baade det samlede Indhold og Tonen i det ærede Medlems Udtalelser vedrørende det Forslag, som det ærede Medlems Parti har givet sin Stemme i Folketinget. Vi ved jo meget vel, at overfor dette Forslag, som er tiltraadt af Venstre i Folketinget, blev der ved anden Behandling af det konservative Folkeparti sat ind med et vældigt Chok; jeg maa erkende, at Venstre ikke gav efter for Choket, og da de Konservative forsøgte at udøse en vis Haan over Venstres Medlemmers Hoveder, tog de det med godt Humør; men det forekommer mig, at det ærede Medlems Udtalelser her ligesom er Udtryk for, at Svien først gør sig gældende i Dag. Jeg kunde have Lyst til at udtrykke det paa den Maade, at vedrørende Huslejelovgivningen op slog Venstre i Folketinget sine Theses, hvorpaa der udstedtes en Bandbulle fra det konservative Parti og, skal vi sige, fra „Aalborg Amtstidende“. Og nu er jeg oprigtig bedrøvet over, om det, hvad den ærede Ordfører for Venstres Udtalelser i Dag kunde tyde paa, skulde vise sig, at det ærede Medlem ikke er nogen Luther, hvis Samvittighed tilsiger ham rankt og frit at fastholde sine Theses, men at han i Stedet for dukker sig under Bandbullens Svøbe.

Jeg maa hertil føje, at det var lidt ejendommeligt at høre, at efter at det ærede Medlem havde gjort det fornødne Buk for det konservative Folkeparti — anderledes kunde jeg ikke forstaa Bemærk-

ningerne — og næsten belavede sig paa herefter at stille sig i Spidsen for de forenede Partier her i Tinget, skulde det ærede Medlem opleve at faa det Kæbestød, kunde jeg sige, hvis jeg skulde bruge Boksesprog og det ikke var en kvindelig Ordfører, det konservative Folkeparti havde i denne Sag, som han derefter fik fra konservativ Side. For øvrigt er Forholdet maaske netop det, at den ærede Ordfører for Venstre ikke har taget i Betragtning, at det var en kvindelig Ordfører, det konservative Parti havde, og derfor undres over, at den ærede Ordfører er knibsk, men naar den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti har været saa uklog at vise denne Knibskhed, kan det jo skyldes, hvad jeg erindrer, jeg en Gang i Anledning af den ærede Ordførers udmærkede Virksomhed som Kommunalpolitiker har hørt: at hun ved Siden af alle de gode Egenskaber, hun har, har en Fejl — og jeg vil antage kun een Fejl —, nemlig den, at naar det ærede Medlem havde hjemmestrikket en Tale, var det umuligt at ændre den, naar den skulde holdes i Borgerrepræsentationen, selv om der efter det, der var gaaet forud, var al Anledning dertil. Jeg siger altsaa, at det maaske er denne Fejl, der er Grunden, for jeg synes, at saaledes som det formede sig her i Dag, skulde man egentlig ikke have ventet, at den ærede konservative Ordfører fremkaldte Venstres Ordførers Skamrødme, men at hun i Stedet for var mødt med Vifte for at køle hans Kind og derefter føre ham til Sæde i det Udvalg, hvor Arbejdet nu skal foregaa.

Maa jeg saa i øvrigt i Anledning af Forhandlingerne her i Dag sige, at jeg for ikke ret længe siden er blevet angrebet i Venstres Presse, fordi jeg i en Tale var gaaet ud fra, at Landstingets Flertal vilde stille sig bagved Oppositionspartierne i Folketinget og standse Folketingsflertallets Forslag her. Der blev i den Anledning sagt til mig: derom kan du slet ingenting vide, thi fordi Oppositionspartierne har indtaget en vis Stilling i Folketinget, kan det meget vel tænkes, at Landstinget ikke vil modsætte sig Regeringsforslagene. Hvis der skulde ligge saa meget i Venstres Ordførers Udtalelser i Dag, som det forekommer mig, der laa, saa siger jeg: hvilken Illustration til disse Angreb paa mig! Her foreligger der et Tilfælde, hvor der er sluttet Overenskomst i Folketinget mellem Regeringspartierne og et Oppositionsparti, og saa tales der, som om det ikke vedkom Partiet her! Jeg har tidligere paa et enkelt andet Omraade lagt Mærke til en saadan særlig